

Paprastas didis žmogus

**Žmogaus gyvenimas tarsi pilnas korys medaus, kurį šeimininkas skuba su-
nešti po kruopelę saviems, artimiems, dovanai ir sveikatai. Jis pragyvena skir-
tą jam laiką, pripildo kiekvieną minutę ir nesusimąsto, kad neturi poilsio, ne-
užtenka laiko sau...**

Gyventi mokyklai, šeimai, namų puoselėjimui, kūrybai matau savo dėdę Vladą Galdiką. Yra žmonės, kurių nuolat pasiilgsti, galvoji – yra neišardomas dvasinis ryšys. Dėdė visą gyvenimą kažkuo stebino saviškius, svetimus, buvo kūrybiška asmenybė, mylėjo mokinius, ypač tuos, kurie mėgo muziką.

Kartu su žmona Stasele muzikiniams instrumentams skiria pagarbą vietą. O būdavo neįprastai iškilių dienų, kai jie, susirinkus artimiesiems, grodavo įvairiausias instrumentais. Muzika namuose – tikra šventė. Ji namų kiekvieną ker-
telę pripildo šviesos ir šilumos. Dėdė man – mokytojų mokytojas. Abu su teta Stasele „seno sukirpimo“ pedagogai, kurie negyvena vien savos šeimos bėdomis ir problemomis. Jiems nuolat rūpi, kaip mūsų vaikai, darbai, kūrybiniai sumanymai. Jis, dėdė Vladas, vakarėlių, scenarijų, dainų autorius, be to, ir tautodailininkas.

Sūnus Arvidas pasirinko pedagogo kelią, ilgai ir kan-

triai studijavo, daug kuo galėtų didžiuotis. Šiandien į Salantus, į gimtąją tėviškę, atvažiuoja habilituotas mokslų daktaras, kalba žemaitiškai, bendrauja su pažįstamais, aplanko savo mokyklą. Žmonės sako: „Toks ponas, o jokio išdidumo“.

Darniai, draugiškai su savo ligom pasirokuodami gyvena mano brangūs žmonės ir tyliai skaičiuoja gyvenimo datas.

Šiomet S. V. Galdikai mini sutuoktinių penkiasdešimtmetį, dėdė Vladas – garbų jubiliejų, o sūnus – solidumo metų sukaktį.

Kiek gero gyvenime jiems dar turi nutikti!

S. V. Galdikai šiemet švęs auksinę bendro gyvenimo metų sukaktį.

Nuotr. iš asmeninio albumo.

Taip turi būti...

Dukterėčia MARIJA

Senjorai susitiko su Dalia Teišerskyte

Kretingiškieji, lankantys Trečiojo amžiaus universitetą, užvakar susitiko su Seimo nare, poete Dalia Teišerskyte. Popietės metu viešnia pristatė savo kūrybą, skaitė eilėraščius, papasakojo apie savo gyvenimą.

Trečiojo amžiaus universiteto lankytojai užvakar popietę praleido klausydamiesi poetės Dalios Teišerskytės sonetų.

G. Maciaus nuotr.

Dviem senjorams, teisingai atsakiusiems į su jos kūryba susijusius klausimus, D. Teišerskytė padovanojo sonetų rinktinę „Atodūsiai. Sonetų vainikas“.

Kretingiškiems poetė prisipažino, kad kurti sonetus – sunkus, beveik vyriškas darbas,

kuriant juos reikia skaičiuoti, galvoti. Paklausta, kas lėmė sumanymą kurti sonetus, D. Teišerskytė juokėsi: „Pasakysiu tiesiai šviesiai. Pasiutimas ir pavymas“.

„Švyturio“ inf.

Bibliotekoje susitiko meno mylėtojai

Kretingos M. Valančiaus viešosios bibliotekos Jokūbavo filiale ilgą laiką buvo eksponuojami Marytės Jurkienės kryželiu siuvinėti paveikslai. Jų parodą aplankė ir apžiūrėjo beveik visi jokūbaviškiai.

Visur Lietuvoje ta pati saulė, nepakartojamo grožio miškai ir gojai, upės ir ežerai. Iškeisti Molėtų krašto, kuriame gimė ir užaugo, Marytė sako nesitikėjusi. Baigusi Ukmergės pedagoginę mokyklą, pagal paskyrimą pradėjo dirbti Jokūbave pradinė klasių mokytoja. Pedagogės darbui turbūt buvo per daug jautri, nes visas mokinių nesėkmes nuplaudavo ašaromis. Toliau savo

vietą surado dvaro pastatuose įsikūrusioje kaimo bibliotekoje. Net atokesnio Šašaičių kaimo gyventojai sulaukdavo jos į namus atnešamų knygų. Pasak Marytės, ir po tiek metų iš vasarą Palangoje sutiktos žinomos dainininkės Reginos Maciūtės malonu išgirsti, kaip jos tėvams iš bibliotekos knygas atnešdavo jos pirmoji mokytoja. Dirbant bibliotekoje, teko imtis ir re-

Į susitikimą atėję jokūbaviškiai daug sužinojo apie rajono neįgaliųjų draugijos veiklą.

Nuotr. iš asmeninio albumo.

žisierės darbo: dar ir šiandien daugelis prisimena jos režisuotus „Trys mylimos“, „Martie“ ir kitus spektaklius.

30 metų atiduota Jokūbavo kolūkiui. Neakivaizdžiai baigusi Klaipėdos buhalterinės apskaitos technikumą, iki pat išėjimo į užtarnautą poilsį dirbo buhalterė. Ir čia šalia žodžių „Debetas“, „Kreditas“ jos galvoje sukosi daugybė kūrybinių minčių, visus žavėjo mezginiais. Išėjusi į pensiją, surado tarsi antrąjį savo gyvenimą – siuvinėjimą kryželiu. Per 12 metų išsiuvinėjo per 200 paveikslų. Nepamiršta ir Jokūbavo šv. Mergelės Marijos bažnyčia. Jai padovanojo siuvi-

nėtus Jėzaus Kristaus ir Dievo Motinos Marijos paveikslus. Sunku net įsivaizduoti, kad vieną alyvos žiedų kekę reikia siuvinėti net 12 valandų! O koks visų paveikslų grožis, kokia spalvų paletė!

Deja, klastinga liga pakoregavo veržlios ir kūrybingos Marytės gyvenimą. Kai dėl ligos nebegalėjo nulaikyti adatos, ėmėsi naujos veiklos – perpratusi šiuolaikines kompiuterines technologijas, išmoko kurti vaizdo klipus.

Susitikimo metu kartu su Maryte peržiūrėjome jos kurtą vaizdo klipą „Ar daug žmogui reikia“. Ji taip pat pradėjo rašyti

dienoraštį, prisiminimus, kurie ateityje gal būt suguls į knygą.

Apie Marytę labai gražiai kalbėjo Kretingos rajono neįgaliųjų draugijos pirmininkas Jonas Tiškus. Iš jo daug sužinojome ir apie draugijos veiklą, bendradarbiavimą su kitų miestų neįgaliaisiais, išleistą almanachą, kūrybos žmonių grupę „Trys mūzos“.

Esame labai dėkingi savo kaimo bibliotekos bibliotekininkei Laimai Paulauskienei už gražią popietę, susitikimą su itin pagarbos vertais žmonėmis.

Birutė Agnieška
LAUKINEITIENĖ

Parodos autorę Marytę Jurkiene pasveikino jos darbų pristatymą surengusi bibliotekininke Laima Paulauskienė.